

ZON-DAG BOEK

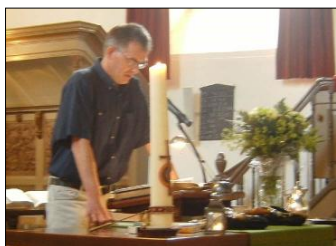

PROTESTANTSE GEMEENTE

Wirdum Fr e.o.

Zondag 10 juli 2011

Dienst van de voorbereiding

water smacht."

De ouderling van dienst heet de aanwezigen welkom.

Daarna zingen we Psalm 42:

"Evenals een moede hinde naar het klare

Gebied om ontferming

We leggen God de nood van de wereld voor en bidden om zijn ontferming, ook voor onszelf.

Geen kindernevendienst

Omdat er nagenoeg geen kinderen aanwezig zijn wordt de kindernevendienst niet gehouden.

Dienst van het Woord

De schriftlezingen zijn uit 1 Samuël 1 en Matteüs 13: 1 – 9.

Aansluitend worden gezongen van Gezang 50 de verzen 1 en 5: "O grote God, o goede Heer, ik val voor uwe voeten neer".

Preek

Centraal in de verkondiging staat het verhaal van Hanna. Getrouwd met een man die Elkana heette. Hanna was kinderloos. Wie van ons kan zich de wanhoop van Hanna indenken? Elke dag wordt ze geconfronteerd met een peilloos verdriet door de leegte in haar leven. Waar

zoekt ze troost? Het lijkt wel of ze die niet vindt in de gemeenschap en de wereld om haar heen.

Hanna leefde in de tijd, zoals die wordt beschreven in het boek Richteren. Rechteloos, chaos, ieder voor zich.

Ontluisterend dat er werkelijk helemaal niets van heil, van evangelie, van uitzicht op een betere tijd in dit boek doorklinkt.

Van die wereld hoefde Hanna geen troost te verwachten. Van de mensen om haar heen, dan? Ook dat lijkt niet goed te lukken.

Neem Pennina, ook een vrouw van Elkana. Lotgenoot van Hanna, net als zij vrouw in een vrouwenonvriendelijke wereld. Een vrouw ook, met zo haar eigen verdriet, want Elkana had niet Pennina maar Hanna lief, zoveel is wel duidelijk.

Pennina had haar kinderen met Hanna kunnen delen. Hoe waardevol immers kan een kinderloze buurvrouw zijn voor de gezinnen om haar heen.

En hoe troostend kan dat zijn voor een kinderloze vrouw. Maar nee, niets van dat alles. Pennina

beschimpt Hanna om haar ongeluk. En hoe zit het met echtgenoot Elkana, biedt die haar troost?

Hij houdt van Hanna, maar door zijn vragen voelt Hanna zich nog meer onbegrepen. Kan zij dan toch nog ergens troost vinden? Zelfs het

jaarlijkse ritueel, de gang naar het heiligdom van de Heer, confronteert haar keer op keer met haar verdriet en gemis. En dat kan ook

ons te denken geven: hoe vieren wij in de kerk onze feesten, wie stoten wij daarbij, misschien ongewild voor het hoofd, wie sluiten we buiten, welke woorden kiezen we, hoe zorgen we ervoor dat we geen pijn en verdriet oproepen waar we licht en vrede willen brengen? Van de priester Eli moet Hanna het

aanvankelijk ook niet hebben; hij denkt dat ze – terwijl ze haar ellende woordeloos aan God voorlegt – te veel wijn heeft gedronken. Voor God stort ze haar hart uit, zegt ze tegen Eli. En ze doet God haar gelofte: “Schenk mij een zoon, dan schenk ik u hem voor zijn hele leven aan u.” Wat een groot geloof heeft Hanna. Wij mogen hopen en bidden, dat Hanna’s kracht en geloof ook ons geloof mag versterken in de Ene God, die al het leven in zijn hand houdt, ook ons leven.
Amen.

Orgelspel

Na het orgelspel zingen we Gezang 432:

*Wat God doet, dat is wel gedaan,
zijn wil is wijs en heilig.
‘k Zal aan zijn hand vertrouwend gaan,
die hand geleid mij veilig.
In nood is mij
zijn trouw nabij
Ja Hij, de Heer der heren,
blijft eeuwig wijs regeren.*

Dienst van het Delen

1^e collecte:
diaconie
2^e collecte: kerk

Slotlied en zegen

Als slotlied zingen wij Gezang 44: Dankt, dankt nu allen God...”

Wij gaan naar huis met de zegen van God. Wij beantwoorden de zegenbede met het zingen van: “Amen, amen, amen”.

Bloemen

De bloemen gaat als groot van onze gemeente naar de familie K. Offringa aan de Jacob Algrasingel. Het bloemstuk is gemaakt door Lies de Jong.

Medewerkers

Voorganger:	ds. M. Hulzebos uit Britsum
Organist:	Albert Minnema
Koster:	Jannie Smids-de Jong
Ouderling van dienst:	Dick Wijbenga
2 ^e ouderling:	Arie Dol
Diakenen:	Gjalt Lindeboom en Tjitske Visser

Dankgebed- voorbeden- stil gebed.

De gebeden worden afgesloten met het gezamenlijk gebeden Onze Vader.